

prvého dne každého měsíce pod následky ztráty lhůt a obživním původní pohledávky. Poněvadž žalobce platil na poštovním úřadě v Košicích složenkou poštovního a šekového úřadu ve dnech 3. září 1924 a 3. října 1924, platil opožděně, proto obživla se ztrátou lhůt celá pohledávka dovolatelky. Okolnost, že dovolatelka přijala opožděné plnění, nemůže býti posuzována jako vzdání se práv tímto opožděným placením dovolatelce vzešlých, zvláště když dala exekučním návrhem ze dne 29. října 1924 zřetelně na jevo, že se nevzdala těchto práv, nýbrž naopak je uplatňuje.

/

Čís. 5298.

**Oddělovací práva, obživlá zrušením vyrovnání, nezaniknou, i když bylo ve lhůtě čtrnáctidenní znovu zahájeno vyrovnací řízení.**

1

(Rozh. ze dne 22. září 1925, Rv II 585/25.)

Žalovaný nabyl dne 13. června 1924 exekučního zástavního práva k žalobcovým movitostem ku vydobytí pohledávky 4.003 Kč. Dne 19. července 1924 bylo zahájeno o žalobcově jmění řízení vyrovnací, jež bylo dne 30. listopadu 1924 zastaveno dle §u 50 čís. 2 vyr. ř., avšak dne 6. prosince 1924 bylo zavedeno nové vyrovnací řízení. Dne 16. března 1925 uplatil žalobce na pohledávku žalovaného 1358 Kč. Žalovanému bylo pak dne 9. dubna 1925 povoleno dražební řízení. Žalobce domáhal se v žalobě, o niž tu jde, by bylo uznáno právem, že nárok žalovaného zanikl soudním potvrzením vyrovnání dne 27. února 1925 a že se povolení exekuce zrušuje, jelikož zástavní právo, vzniklé dne 13. června 1924, zaniklo zavedením vyrovnacího řízení dne 13. července 1924, zastavením tohoto vyrovnacího řízení sice oživilo, avšak vzhledem na vyrovnací řízení, zahájené dne 6. prosince 1924 do 14 dnů po zastavení prvního vyrovnacího řízení opět znovu zaniklo. Neboť tytéž důvody, které platí pro zrušení exekučního práva zástavního v řízení úpadkovém, platí také pro řízení vyrovnací a platí § 2 (2) konk. ř. obdobně i zde. **Procesní soud první stolice** uznal podle žaloby. **Důvody:** Soud se připojuje k vývodům žalující strany, podle kterých ustanovení §u 2 (2) konk. ř. platí obdobně také pro opětně povolené vyrovnací řízení, když do 14 dnů po zastavení dřívějšího vyrovnacího řízení se povolí opětně vyrovnací řízení, jak tomu jest v souzeném případě, při čemž jest lhostejno, z jakých důvodů se stalo zastavení dřívějšího vyrovnacího řízení. Pro tento výklad mluví nejenom ustanovení §u 12 a 63 vyr. ř., nýbrž také pamětní spis k vyrovnacímu řádu, který uvádí, že tytéž důvody, které platí pro zrušení exekučního práva zástavního v řízení úpadkovém, platí také pro vyrovnací řízení. Poměr mezi vyrovnacím řízením a úpadkovým řízením jest zákonem tak upraven, že vyrovnací řízení má přednost. Kdyby však exekuční práva zástavní zanikla pouze při vyhlášení úpadku, ve vyrovnacím řízení však by zůstala v platnosti, měli by všichni věřitelé, nemající exekučních přednostních práv z posledních 60 dnů, a to jest zpravidla větší počet věřitelů, valný zájem na znemožnění vyrovnání a prohlášení úpadku, takže nemůže býti pochyby o tom,

že by nehlasovali pro vyrovnání a vyrovnání v mnohých případech jenom proto zmařili, by tak přednostní práva jiných věřitelů byla zmařena. Dle názoru soudu nelze tedy o tom mluvit, že soudcovské právo zástavní žalované strany bylo nabyto dříve než 60 dnů před zahájením vyrovnacího řízení ve smyslu §u 12 vyr. ř. a nemá proto žalovaný přednostní právo na udělení uspokojení ve smyslu §u 11 vyr. ř. **O d v o l a c í s o u d** žalobu zamítl.

**N e j v y š š í s o u d** nevyhověl dovolání.

### **D ů v o d y:**

Dovolatel, jenž dovolání opírá jediné o dovolací důvod čís. 4 §u 503 c. ř. s., prováděje tento důvod, uznává sice, že vyrovnací řád nemá ustanovení, jaký účinek má vyrovnací řízení, zahájené ve čtrnácti dnech po zrušení vyrovnání, na nabytá práva zástavní, ale míní, že tato mezeza v zákoně musí být vyplněna podle §u 7 obč. zák. obdobou, že proto třeba dbáti podobných případů zákonem přesně rozhodnutých, tedy v tomto případě předpisů úpadkového řádu. Leč dovolatel přehlíží, že předpisy, na které běže zřetel, jsou předpisy velíci, u nichž obdobné použití je vyloučeno. Nemá-li tedy vyrovnací řád takového ustanovení, jakým je ono § 2 (2) konk. řádu, nemůže v něm být použito řečeného výjimečného předpisu, vyvolaného jistou spojitostí mezi vyrovnáním a bezprostředně po tomto zahájením řízením úpadkovým. Zrušení vyrovnacího řízení má za následek, že pod doslov §u 12 vyr. řádu zahrnutá práva oddělovací opět obživují, leda že by nedošlo včasné ku zahájení úpadkového řízení (§ 2 (2) konk. řádu). Zrušení toto odstraňuje všechny ze zahájení vyrovnacího řízení vzešlá disposiční práva dlužníkovy a uplatňování věřitelských práv obmezující překážky, pokud (§ 56 čís. 3 vyr. ř.) nedojde v zákonité kontinuitě ku zahájení úpadkového řízení; znovu zahájené vyrovnací řízení nemá na předtím zrušené řízení vyrovnací nijakého vlivu.

### **Čís. 5299.**

**Exekuce na platy (zákon ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n.).**

**Má-li povinný plat jako aktivní a mimo to odpočivné jako pensionovaný veřejný zaměstnanec, sečítají se pro vypočtení existenčního minima při exekuci pro nárok na výživné ze zákona obojí požitky.**

**Čís. 5299.**

(Rozh. ze dne 23. září 1925, R I 708/25.)

Manželka domáhala se povolení exekuce na služební platy manželovy ku vydobytí dlužného výživného. **S o u d** první stolice povolil exekuci s tím, že z úhrnných příjmů manželových musí zůstat 3.000 Kč volnými. **R e k u r s n í s o u d** změnil napadené usnesení v ten rozum, že dlužníku musí z jeho odpočivného zůstat volnými 2.000 Kč a z požitků jako školníka 3.000 Kč. **D ů v o d y:** Jak žalovaný sám přiznává, má jako pensionovaný zřízenec státních drah roční odpočivné 4.164 Kč a jako školník státní reálky ročně 8.000 Kč. Podle ustanovení zákona ze